

רעפ 46793-10-24 - יזאל אלהוזייל נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 46793-10-24

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקש: יזאל אלהוזייל
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות לערער על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד השופט נ'
זלוצ'ובר) בעפ"ת 995-08-24

בשם המבקש:

החלטה

זוהי בקשת רשות לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד השופט נ' זלוצ'ובר) בעפ"ת 995-08-24, שניתן ביום 19.09.2024, בגדרו התקבל באופן חלקי ערעור המבקש על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע (כבוד השופטת א' חנה בר) בפ"ל 7150-08-20, בגדרה נדחתה בקשתו לחישוב מניין ימי פסילת רישיון נהיגה.

1. ביום 13.04.2021 המבקש הורשע, בהעדרו, בעבירות של נהיגה בשכרות; נהיגה בקלות ראש; ונהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף. על המבקש נגזרו קנס; פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים; ופסילת רישיון נהיגה על תנאי. ביום 27.09.2023, דחה בית משפט השלום לתעבורה בקשה שהגיש לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו. זאת ועוד, ביום 28.07.2024 נדחתה בקשתו לחישוב מניין פסילת רישיון הנהיגה שלו מיום 29.05.2022, היום בו נלקח רישיונו על-ידי המשטרה, תוך שנקבע כי יש למנותה מיום 24.07.2024, יום הגשת הבקשה לחישוב מניין פסילת רישיון הנהיגה.

2. על החלטה זו הגיש המבקש ערעור לבית משפט קמא. ביום 19.09.2024 נפסק כי בהתאם להלכת ג'אבר (בש"פ 9075/12 ג'אבר נ' מדינת ישראל (14.04.2014) (לעיל ולהלן: הלכת ג'אבר), הסמכות לדון בבקשה הנוגעת לחישוב מניין פסילת רישיון נהיגה היא של רשות הרישוי, ומשכך דינה של החלטת בית משפט השלום לתעבורה להתבטל. יחד עם זאת הודגש, כי "לא ניתנת כל החלטה

אופרטיבית בנוגע לחישוב הפסילה", וכי "אם ה[מבקש] מחפש סעד עליו [...] לפנות לרשות הרישוי לחישוב הפסילה".

3. ביום 01.10.2024 הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר, בטענה כי הלה "פעל על פי אותה החלטה ופנה למשרד התחבורה - אגף רישוי, לשם מניין הפסילה [...] משרד הרישוי איננו מחשב יותר פסילה שהוטלה על נהג אחרי התאריך 30.3.2011", כאשר לפי ההנחיות שנמסרו למבקש, וצורפו כנספח לבקשה, "במידה וגזר הדין ניתן לאחר 30 במרץ 2011: אין לעובד משרד התחבורה אפשרות למנות את ימי הפסילה ללא הפקדה ברשות הפוסלת, ועל כן עובד משרד התחבורה יודיע לפונה כי עליו להפקיד תחליף רישיון נהיגה ברשות הפוסלת, וכי מניין ימי הפסילה יחל מיום ביצוע ההפקדה ברשות הפוסלת, כמו"כ יבהיר שהמנייה תחושב במצטבר לכל פסילה אחרת". בקשתו לעיון חוזר נדחתה, תוך שהלה הופנה שוב לעיין בהלכת ג'אבר ובפסיקה בנדון, לפיה על החלטת רשות הרישוי ניתן להשיג באמצעות הגשת עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים (ע"פ 7323/19 אבו שריפה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.02.2020) (להלן: עניין אבו שריפה)).

4. בבקשה שלפניי נטען, בתמצית, כי בית משפט קמא לא נתן דעתו לכך שהלכת ג'אבר איננה מיושמת עוד על-ידי רשות הרישוי; כי משום שבית משפט השלום דן בבקשתו למניין הפסילה הוא קנה סמכות לדון בה; כי בתי משפט לתעבורה במקרים אחרים נוהגים לדון בבקשות מסוג זה; כי בית המשפט לא נתן דעתו לכך שהמבקש הפקיד את רישיונו ביום 29.05.2022; כי הלכה למעשה לעולם לא תחושב פסילתו של המבקש; וכי פעולות רשות הרישוי ומשטרת ישראל אינן סבירות. לשיטתו, בקשתו מעוררת מספר שאלות משפטיות עקרוניות ובהן: "למי נתונה הסמכות לחשוב פסילה שהוטלה על נאשם בבית משפט"; "אם ומתי רשות הרישוי מוסמכת לחשב פסילה"; "האם הפקדת רישיון נהיגה במשטרה/ הרשות החוקרת מהווה הפרדה [כך במקור - ח' כ'] [...]"; "האם הפקדת רישיון נהיגה במשטרה יכולה להוות תחליף לתצהיר הנדרש מנאשם לפי תקנות התעבורה"; "כיצד יש לנהוג בסיטואציה דנן, לפיה רישיון הנהיגה של המבקש נפסל, ורשות הרישוי מסרבת לחשב פסילתו מחד, ומצד ביהמ"ש שהטיל הפסילה לא יהיה מוסמך לחשב הפסילה". סיכומו של דבר, התבקש להורות כי תקופת הפסילה תחושב מיום 29.05.2022.

דיון והכרעה

5. לאחר עיון, מצאתי כי דין הבקשה להידחות. הטענות שמעלה המבקש חותרות בעיקרן תחת הלכת ג'אבר, הלכה שאושרה פעמים רבות בפסיקה. בית משפט זה חזר והבהיר, לא אחת, כי "הכתובת בכל מקרה של בקשה הנוגעת לפסילה של רישיון נהיגה היא רשות הרישוי. על החלטתה ניתן להשיג באמצעות הגשת עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים" (עניין אבו שריפה, בפסקה 8; רע"פ 3811/22 וילקובסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (12.07.2022)). משכך, פסק דינו של בית משפט קמא בדיון יסודו, וכפי שהובהר למבקש - אם בידי השגות על החלטת רשות הרישוי, מקומן להתברר בגדרי עתירה לבית המשפט המוסמך.

6. בקשת רשות הערעור נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"ט תשרי תשפ"ה (31 אוקטובר 2024).

חאלד כבוב
שופט